

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

VIII. évfolyam 8. szám | 2018. augusztus

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

Víz, víz, víz.....

2018. július 22-én vasárnap hatalmas vihar volt közel 50 milliméter esett. A fotókon ezt láthatják. Ez nem szokatlan, hiszen több mint 50 évvel ezelőtt is a nagy esőzések következményeként a Porovica-patak kiöntött. – mesélte anyukám. Elárasztotta a körülötte lévő területet, még az úttestet is, a gyógyszertárig állt a víz. A szénaboglyákat elvitte a rajta ülő tyúkokkal együtt.

Népszokás, régi megfigyelés, ha Medárd napján esik az eső, akkor 40 napig esik. Az idei évben, bár véget ért Medárd időszaka, de esőben, záporban bőven volt és van részünk.

Kántor Éva

MOZSGÓ • BIEDERMANN KASTÉLYKERT

ROXÍNHÁZ • KAPOSVÁR
MUSICAL EST

2018
08.25
SZOMBAT
20.00

HOTEL MENTOL
MADE IN HUNGARIA
RÉSZLETEK

17.00 ÓRÁTÓL

KÁPOLNALÁTOGATÁS IDEGENVEZETŐVEL
RAJZKIÁLLÍTÁS, KÉZMŰVESVÁSÁR

Eső esetén az előadás elmarad!

A RENDEZVÉNY INGYENES!

Elérhetőség: +36(20) 329 0590 www.mozsgo.hu

ROXÍNHÁZ
www.roxinhaz.hu

„Kicsiny falum, itt születtem én”... rajzpályázat

„Kicsiny falum, itt születtem én”... címmel rajzpályázatot hirdet Mozsgó Önkormányzata gyerekek és felnőttek részére.

**Itt az alkalom, hogy fantáziádat megragadva alkoss!
Ragadj ceruzát, tollat vagy ecsetet!**

A pályamunkák szabadon választott technikával készülhetnek, A4-es vagy A3-as méretben. Az alkotások hátoldalán kérjük feltüntetni a rajz címét, a pályázó nevét és lakcímét.

A művek beadási határideje: 2018. augusztus 22. Kérjük a rajzokat a könyvtárban leadni!

Az alkotásokat háromtagú zsűri fogja értékelni. A pályamunkákból kiállítást rendezünk a Biedermann-kápolnában, melyek 2018. augusztus 25-én lesznek megtekinthetőek, ahol az eredményhirdetésre is sor kerül.

Nyeremények: I. helyezett 10.000.- Ft-os vásárlási utalvány
II. helyezett 5.000.- Ft-os vásárlási utalvány
III. helyezett ajándécsomag

/A pályamunkákat nem áll módunkban visszaadni. A pályázó hozzájárul, hogy a későbbiekben felhasználjuk a rajzát./

Rajz: Horváth Szilveszter
Mozsgó, 2012. 02.27.

KÖSZÖNTÉSEK

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK AUGUSZTUSHÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAPOJUKAT!

Hegedüs József Mátyás k. u.
 Hegedüs Józsefné Mátyás k. u.
 Horváth Józsefné Zrínyi u.
 Kocsis István Árpád u.
 Szabó István Árpád u.
 Tormási Ferencné Petőfi u.
 Török Ferencné Mátyás k. u.
 Vida János Mátyás k. u.

ANYAKÖNYVI HÍREK

HÁZASSÁGKÖTÉS

2018. július 28-án Puskás Dávid mozsgói lakos és Dr. Brumecz Julia Theresia pécsi lakos házasságot kötöttek. Sok boldogságot kívánunk!

ANYAKÖNYVI HÍREK

HALÁLOZÁS

Herczeg József Tamás (szül.: 1958. 10. 14., anyja neve: Nagy Izabella) volt Mozsgó Árpád utca 21. szám alatti lakos, 2018. július 29-én meghalt.

Nyugodjon békében!

Búcsúzunk

Herczeg József Tamás, Dódi – ahogy sokan ismerik – informatikával, fotózással, fordítással foglalkozott. Tagja volt a Mozsgóért Egyesületnek. A Panorámia fotómegosztó helyen nagyon sok képe megtekinthető volt, de nem csak ott, hanem lakhelyén, Mozsgón is többször lehetett látni képeit. Mozsgóról készült fotói most is láthatóak a kultúrházban. Különleges érzéke volt a fotózáshoz.

Így emlékszem...

Az iskola és a falu, a templom kapcsolata az én gyermekkoromban szoros volt. Minden reggel iskolakezdés előtt kismisére mentünk. A takarításba is bevonták a felnőttek a nagyobbakat.

Úgy hittem ismerem a templomunk minden zegét- zugát, hiszen így nyár idején mi gyerekek is „tűzszolgálatba” voltunk. Ez azt jelentette, hogy ketten a nyitott tűzoltó szertárnál örködték. (A „Jakab” dombnál volt az épület egy lajtos kocsival és egy kézzel pumpából szóróval). Az izgalmasabb azonban a toronyban levő ügyelet volt. Felmentünk a harangokig és onnan kémleltük a falut, és aratás idején a határt, hogy nem száll-e fel valahonnan füst. A tűz kegyetlen ellenség minden időben, de az idő rejt utcasorokat, évi termést és veszélyeztetett, hiszen védekezésre a vödör – a kút és az emberi erő állt csak rendelkezésre.

Ha netán láttunk volna tűzre utaló jelet, azonnal szólni kellett a harangozó Bors bácsinak és az ügyeletben levő (kocsis) felnőtteknek. Bors bácsi tiszte volt a harangozás, veszély esetén a harangok „félre- verése” így riasztva a faluban és a határban dolgozókat, hogy késlekedés nélkül hazafelé, mert baj van.

Az emberek aztán vödrökkel, szerszámokkal siettek a baj helyszínére. A kocsis pedig a tűzoltó szertárhoz ment befogni a lovakat.

Én szerencsére csak egy kisebb tüzesetet láttam, de percek alatt ott volt a fél falu oltani - egymás kezébe adva a telt vödröket.

Szóval fontos személyeknek éreztük magunkat, de izgalmas volt a torony, a harangok és a templompadlás látványa is a régi búcsús zászlókkal, képekkel, kiselejtezett lámpákkal. Persze csak nézni lehetett. Ott volt az orgona Lengyeltóti igazgató bácsi sokszorosán védett területe, no, azt aztán csak tisztes távolságból csodálhattuk nagy fújtatójával együtt.

A templom alsó részét a díszítések, takarítások során ismertük- legalábbis azt hittem igen. Most, hogy a felújítás elkezdődött, ámulva néztem a vakolat alól előtűnő boltíveket, ablakok vonalát.

Vajon milyen lehetett eredetileg a templomunk? Mikor és milyen formában építették át? A gondolat valószínűleg többünket is foglalkoztat. Jó lenne rá választ kapni egyszer. De öröm látni, hogy értő kezek mennek az épületet. „Ne hagyjátok a templomot s az iskolát”.

– g –

ADOMÁNYGYŰJTÉS

Fotó: Kántor Éva

Adományukat eljuttathatják hozzánk banki átutalással

(Mozsgói Római Katolikus Plébánia OTP Bank 11731001-20145323).

Személyesen a szentmisék előtt vagy után, valamint átadhatják Bilanics Sándornénak (Mozsgó, Mátyás király u. 20.).

Köszönettel és krisztusi szeretettel:

Király József plébános
Elérhetőségek: 30/361-1423,
jozsiakiraly@gmail.com

MISEREND

MOZSGÓ: aug. 25. szombat 18 óra.

SZULIMÁN: aug. 25. szombat 11 óra.

TURBÉK búcsú: aug. 19. vasárnap 10.30.

SENTEHLÁSZLÓ: vasárnaponként 9.00 óra

SZIGETVÁR: vasárnaponként 10.30 és 18.00 óra

HAGYOMÁNYOK JEGYÉBEN

Óvodánk életében fontosak a hagyományok, de igyekszünk a programokba új színt is csempészni, kicsit más-ként szervezni. Az idei tavasz és nyár eleje is ebben a szellemiségben telt el, színes és maradandó élményeket nyújtva a gyerekeknek.

„Nyuszi ül a fűben” – Húsvét előtt az időjárás kegyes volt hozzánk, a „Húsvéti Nyuszi” sok-sok apró ajándékot rejtett el az óvoda udvarán, melyet lelkesen keresgéltek a gyerekek, a délelőtt pedig a lányok előzetes locsolásával zárult.

„Édesanyám vedd a csokrot” – Május 9-e gyönyörű nap-sütéssel köszöntött be. Végre ismét a szabadban köszönthettük az Édesanyákat, Nagymamákat, Dédi mamákat. Szívmelengető műsorral kedveskedtek a gyerekek, mely néhol megható, néhol kissé humoros oldalát mutatta. A nagyobbak komoly átéléssel, ragyogó szemekkel, a kisebbek néha tündéri pöszeséggel vagy elcsukló hangon mondták köszöntőiket. Úgy gondolom, hogy mindkét csoport tartalmas és szívmelengető versekkel tette emlékezetessé a napot.

„Bábok birodalma”- Május 24-én bábszínházban járunk. Pécsett a Bóbita Bábszínház fantasztikus társulata humoros és magas színvonalú előadása maradandó élmény volt a gyerekek számára. A Torzonborz (ő egy rabló) visszatér című előadás napokig beszédtema volt a gyerekek körében, és mondhatom többi pedagógustársam nevében is, hogy számunkra is nagyon szórakoztató élményt nyújtott.

Június 6-án újra útra keltünk Pécsre, de ezúttal az állatkert és játszóház volt az úti cél, mely fagyizással zárult, és szerencsére az eső sem esett aznap nagy-nagy örömünkre.

Utazásainkat részben bérelt busszal, részben a mozsgói falubusszal sikerült megoldani, köszönet a Mozsgói Önkormányzatnak a támogatásért.

A következő hét hétfőjét már nagyon várta mindenki. Az idei Gyereknapi egyben Családi nap is volt. Az apróságok számára nagy élmény volt, hogy szüleikkel együtt játszottak, tevékenykedtek, versenyeztek az óvodában, ahova meglepetésnek egy tűzoltóautó is érkezett. Néhány kedves segítő is velünk volt, akik nélkül nem valószínű, hogy meg ez a nap: a könyvtár dolgozói – Kántor Évi, Viljovác Tünde, Figura Éva, valamint a védőnő – Ildi néni, Hegedüs Melinda SZMK elnök és Szabó Vivien óvodai szociális munkás. Köszönet a Mozsgóért Egyesületnek, hogy rendelkezésre bocsátották a fajátékokat.

Nagyon örültünk, hogy ilyen nagy számban csatlakoztak hozzánk a szülők, a jövőben szeretnénk több olyan programot szervezni, ahol szülő és gyermek együtt tevékenykedik, erősíti a család és az óvoda kapcsolatát.

„Búcsúzzunk Tőletek” – ebben az évben is elérkezett a nagycsoportosok búcsúja az óvodától. Maroknyi kis csapat indul az iskolába: **Bacsó Renáta Julianna, Nagy Bálint Ákos, Fónai Korina Zamfira, Horváth Máté Áron Götz Petra**. Kívánunk számukra boldog és sikeres éveket az iskolában és további életükben.

Gulyás Csabáné óvodavezető

B A L L A G Á S

„Néktek ragyog ma, tiétek az ünnep,
a szó, a könny, a mosoly s a virág.
Körétek gyűlik szinte a világ,
s mi néktek adjuk búcsúzó szívünket

Kiss Kálmán versével köszöntötték a búcsúzó 8. osztályt 2018. június 16-án, melyet Kelemen Cintia mondott el. Ezt követően a 7. osztály nevében Juhász Réka és Orsós Vivien búcsúzott, majd a ballagók gondolatait Steiger Alexandra tolmácsolta.

„A búcsú mindig nehéz, hiszen nyolc évet töltötök el ebben az intézményben. – így kezdte Hajdú Szilvia igazgatónő beszédét. – Lezárul életek egy szakasza, és egy új, reményekkel teli kezdődik. Remélem, hogy olyan értékeket tudunk átadni, melyekkel megálljátok helyeteket az életben és büszkéek lesztek arra, hogy a mozsgói iskola tanulói voltatok. Bármilyen gondok lenne az életben, visszavárunk benneteket. Emlékezzetek tanáraitokra, társaitokra jó szívvel.

8. osztály névsora:

Boros Bálint, Cseh Bernadett, Nagy Katinka, Orsós Jenő, Paizs Réka, Radák Bertalan, Santa Vivien, Steiger Alexandra, Szabó Attila, Visi Zsófia. Osztályfőnök Matus Attila

Jutalomkönyvek kitűnő eredményekért a 2017/18-as tanévben:

- 1. osztály: Orbán József, Takács Nimród
- 3. osztály: Schludt Abigél, Grósz Hanna
- 4. osztály: Garai Keve
- 6. osztály: Hegedüs Petra, Garai Nimród
- 8. osztály: Nagy Katinka, Steiger Alexandra

Jó tanulmányi eredményért, példamutató magatartásért és szorgalomért, tanulmányi és sportversenyeken elért eredményért:

- 1. osztály: Pecz Bianka
- 2. osztály: Megyer Milán
- 3. osztály: Kelemen Milán
- 4. osztály: Radák Gréta, Doszpod Bálint
- 5. osztály: Kelemen Rebeka, Hirt Zsófia
Tormási Ferenc
- 7. osztály: Kelemen Cintia
- 8. osztály: Paizs Réka, Szabó Attila

Megyer Milán, Pecz Bianka

EMLÉKLAPOK

Eppingen cserediák program: Nagy Katinka, Kelemen Cintia, Tormási Miklós

Járasi népdalének verseny 1. helyezett: Milichovszki Patrik

Diákolimpia labdarúgás: Tormási Miklós

ÉV TANULÓJA: GARAI NIMRÓD (6. O.),
GARAI KEVE (4.O.)

ÉV SPORTOLÓJA: RADÁK BERTALAN

LENGYELTÓTI JÁNOS EMLÉKÉREM:
NAGY KATINKA, STEIGER ALEXANDRA

SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG DÍJA: SZABÓ ATTILA

Minden díjazottnak szívből gratulálunk!!

Szülők, pedagógusok díjai:

ÉV SZÜLŐJE DÍJ: VERIGA LAJOSNÉ,
VERIGA LAJOS, HEGYHÁTI SZILVIA

ÉV TANÁRA: PUSKÁS PÉTER

Köszönet illeti áldozatkész munkájukat!

SZOLGÁLATI EMLÉKÉREM: ORBÁNNÉ MATUS ERZSÉBET

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által adományozott Pedagógus Szolgálati Emlékérmét Orbánné Matus Erzsébet kapta. A tanárnő 40 évvel ezelőtt kezdte meg tanári pályáját. Az iskola vezetősége ezekkel a szavakkal terjesztette fel: „Egyszerűen és könnyedén közeledik a gyerekekhez, számára ők álltak és állnak az első helyen. Minden lehetőséget megragad, hogy minden gyerekből felszínre hozza tudását, rejtett tehetségét. Nevel a legfelső szinten és színvonalon. Hivatásának és hitvallásának tekinti pedagógiai munkáját. Folyamatosan képezte és képzi is magát, állandóan naprakész. Szakértelme, pedagógiai tudása elismerésre méltó...” Szívből gratulálunk!

Itt a vakáció!

Egy táska eladó!

Kinek tetszik – vigye el,
a szünetben úgysem kell!

Tíz hónapig cipeltem,
ideje már pihennem.
Hajrá itt az alkalom,
akinek kell, eladom.

Petrik József

P. É.

ANYASZEREPEBEN

Budainé Kovács Dórizal beszélgetek anyaságról, Léna kislányáról, szülői szerepekről.

Mielőtt megszületett a kislányod, élted az idézőjelben gondtalan és szabad életet, mint bárki más a te korodban. Hogyan változott ez, amikor megtudtad, hogy babát vársz?

Mielőtt megtudtam, hogy gyermeket hordok a szívem alatt, nagyon szabad életet éltem, persze volt az életben kötöttség, de inkább sodródtam. Mikor megcsináltam a terhességi tesztet, abban a pillanatban még fel sem fogtam, hogy édesanya leszek. Az első ultrahang után, amikor az orvos azt mondta nekem, hogy „véget ért a gyermekkor” és odafordította a monitort, megláttam a kis foltot, a leendő kislányomat, akkor elindult valami változás.

Milyen érzés volt, amikor megszületett, örültetek, hogy kislány?

Megszületett Léna, és én azt hittem, nem leszek jó anya. Szerettem volna megfelelni, de a lábadozás nagyon sokáig tartott a szülés után. De akárhányszor ránéztem az anygalkámra, hatalmas erőt adott nekem. Nagyobb lett az önbizalmam, hihetetlenül büszke voltam.

Látom, hogy nagy szeretetben és összhangban vagytok. Tudatosan neveled, vagy megengedő vagy?

Szerencsés vagyok, mert 15 hónapig tudtam szoptatni, és kialakult egy erős, szeretetteljes anya-gyerek kapcsolat közöttünk. Szelelem ez anya és kislánya között, és senkivel nem cserélném el az életemet. Mióta kinyílt az értelme a világ felé, azóta felfedező hadjárat indul, és az én feladatam, hogy megismertessem vele a világot. Nagyon kíváncsi gyerek, aktív és akaratos. Ha valami nem úgy történik, ahogy ő akarja, képes elkezdni hisztizni. Ritkán engedek neki, mert nem szeretném, ha a „fejemre nőne”. Nagyon sok szeretetet tud adni; közvetlen és barátságos mindenki, a kezdeti félelmet

feloldja a játék, hamar alkalmazkodik a helyzethez, emberekhez.

Kedvenc közös programok, együtt töltött idő, mit szerettek közösen csinálni?

Rengeteg időt töltünk együtt, ha tehetjük, kint vagyunk a szabadban.

Tervezitek, hogy majd lesz testvére vagy egyke lesz?

Nem tervezünk több gyermeket, Léna az életem, szeretnék neki mindent megadni, amit csak tudok.

Most, hogy visszamentél dolgozni, gondolom a nagymamával van, nehéz volt, hogy nem vagy a nap 24 órájában vele?

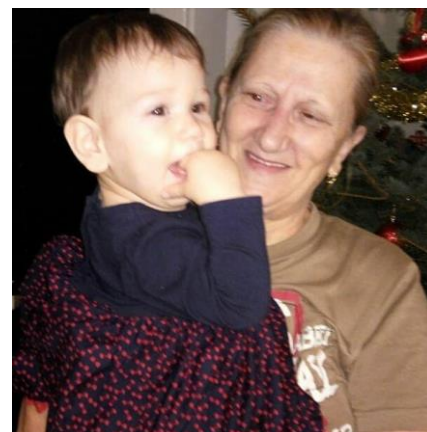

Sajnos vissza kellett mennem dolgozni, de jó volt, mert kellett egy kicsit a szabadság, a szülés utáni depresszióból ki szerettem volna gyógyulni. Szerencsére a munkámat, ami mára már a hivatásommá vált, összetudom hangolni a családi életemmel.

Ezúton szeretném megköszönni a legfőbb támogatómnak, anyósomnak a sok segítséget, hogy bármikor számíthattam rá és számíthatok rá a jövőben is. Valamint köszönöm, hogy mellettem áll és átsegít minden akadályon.

Köszönöm a türelmét, a szeretetét, és hogy ilyen szuper nagymamája a kislányomnak.

Bege Amália

Főzze meg a kakasát!

Számtalan élmény ért minket a fesztiválon, de mindenről nem tudtunk az előző lapszámban írni, most pótoljuk, kicsit benéztünk a kulisszák mögé.

ISMERJÜK MEG A DOMBÓVÁRI KAKASOK CSAPATÁT

A „Dombóvári Kakasok” Tolna megyéből érkeztek hozzánk, hogy megmérassék magukat a főzőversenyen. Ők lettek az **1. helyezettek**, melyhez ezúton is gratulálunk. Kérdéseinket e-mailben tettük fel, a választ itt olvashatják:

Fotó: Ken Owen

Kitől hallottak a rendezvényről? Miért döntöttek úgy, hogy eljönnek és Önök is megpróbálják?

A mozsgói illetve a mágocsi asztalitenisz csapat közt több évre visszavezethető sportbaráti kapcsolat alakult ki. (Jómagam a Mágocsi asztalitenisz szakosztály tagja vagyok.) Rendszeresen megvendégeljük egymást rendszerint a kakasfesztivál illetve a szüreti napok alkalmával. Matus Attila barátunk meghívására idén is ellátogattunk Mozsgóra egy kis ping-pong, beszélgetés... és a kakasfesztivál miatt.

Mivel már több alkalommal jártunk itt, és nagyon megtetszett a fesztivál illetve a főzőverseny hangulata, úgy döntöttünk idén mi is megmérgetjük magunkat.

Az étel, amit készítettetek, hagyományos a tolnai tradíciókból ered, vagy volt benne valami újítás is?

Hat fős baráti csapattal érkezünk, mindannyian dombóvári lakosok vagyunk (Zsuzsa, Ildikó, Ági, Gábor, Pisti, Zsolt). Van köztünk vállalkozó, egészségügyi alkalmazott, közalkalmazott illetve kormánytisztviselő. Havi rendszerességgel szervezünk baráti

összejöveleteket, névnap illetve születésnapok alkalmával, melyek során mindig valamilyen bográcsos illetve szabadtéren elkészíthető ételt készítünk egymásnak, de az is előfordul, hogy csak a főzés öröméért jövünk össze. Rendszerint hagyományos ételeket készítünk, de persze előfordul, hogy valami különlegeset, újdonságot próbálunk ki. A kakasfesztiválra készülve is több „próba főzést” csináltunk káposztás, babos, lecsós... különlegességekkel, ám a végén úgy döntöttünk, hogy egy teljesen egyszerű kakaspörköltet készítünk egy kis erdei gombával feldobva.

Fotó: Ken Owen

Egyébként is elmondható, hogy az egyszerű letisztult ízeket, ételeket kedveljük, és minden étel elkészítésénél törekszünk a lehető legtöbb házi vagy saját készítésű alapanyag használatára. Főzés közben saját készítésű pogácsával csillapítottuk éhségünket, a jó kedvről pedig saját készítésű irsai olivér szőlőpálinka gondoskodott.

Szeretnénk elkérni a receptet. A receptet nem tudom átadni azt Gábor „séf” nem árulta el.

üdv.: Szekeres Zsolt

Fotó: Ancha Gergely

ALBERTIRSAI TYÚKOK

Egy másik csapatot, aki a legmesszebről érkező versenyző díjat kapta meg, kérdeztünk. A nevük is nagyon érdekes, ők az Albertirsai Tyúkok.

Fotó: Ancha Gergely

Kitől hallottak a rendezvényről?

Lányom mesélt róla először, néhány évvel ezelőtt, barátjával jött rokonlátogatóba Mozsgóra a kakasfesztivál idején. Felkeltette az érdeklődésemet, és én is eljöttem. Teljesen elvarázsolt a rendezvény, a következő évben már családotstól jöttünk.

Miért döntöttek úgy, hogy eljönnek és Önök is megpróbálják?

Három generációs volt a csapatunk, hiszen jött a lányom, az anyukám Árvai Lászlóné (76 éves) és a barátnőm Cseryné Fábán Judit. Ketten jöttünk motorral, az én motorom Yamaha Virago 535-ös, a barátnőmé Honda Shadow 750-es, egyszer álltunk meg pihenni, tankolni pedig kétszer. Az utat már ismertük, hiszen mi tavaly is motorral jártunk ezen a rendezvényen. A motoron a meleg nem annyira zavaró, hiszen fűjt minket a menetszél.

Az Anyukám miatt jöttünk el újra és neveztünk be a versenyre, sokat meséltünk neki a tavalyi élményeinket. Ő is el akart jönni, megnézni milyen egy fesztivál, milyen egy főzőverseny. Sokat készült a mami, szárított virágokból ragasztgat képeket otthon, ez a hobbija, erre az alkalomra kakasos képek készültek, amiket boldogan ajándékozott el, ezzel köszönve meg a szíveslátást a Bencze családnak, hiszen náluk vendégeskedtünk, de jutott kép a polgármesternek is.

Az étel, amit választottak, régi recept alapján készült?

Az étel, amit főztünk a mami receptje szerint készült, hagyományosan, úgy ahogy azt gyerekkorom óta főzi az anyukám. Kicsit megtoldottuk a kapott kakast otthonról hozott kakassal, és hogy legyen benne valami extra hoztunk hozzá 1 kg kakastaréjt és 1 kg kakasherét. Köretnek nokedlit és krumplit is csináltunk.

Megkaphatnánk a receptet? Recept az titkos, gyerekkorom íze is benne van.

Fotó: Ancha Gergely

Meséljenek egy kicsit magukról, hogy ki mivel foglalkozik és hogyan találkozott a gasztronómiával?

Mindenki Albertirsai lakos, az anyu már nyugdíjas, én és Judit még dolgozunk, én a gumis szakmában, ő számviteli területen, semmi közünk a gasztronómiához. Vonzott minket a gyönyörű környezet, mi alföldi emberek vagyunk, innen jött az ötlet a dekorációhoz. Albertirsa szülötte Tessedik Sámuel, neki köszönhetjük az akácfát, ezért díszítettük akác virággal és levéllel az asztalunkat. Nagy volt az összefogás a készülődésben: kötenyt varrtak nekünk, kakasos gyertyatartót, szalvétát is ajándékba kaptuk. Elhoztunk egy albertirsai szobrász művész Gézné Mezősi Aranka szoborgrafikáját a "Gall kakast" mely egy hét múlva már Franciaországban volt kiállítva.

Baráti üdvözlettel Mezősiné Árvai Teréz

Fotó: Ken Owen

AZ ELFOGADÁSI BLOKK

A XXI. század az internet virágkora. A fejlődés és törtetés atombunkere, mely egyre jobban és jobban készül kifelé a külvilág felé. És még hol a vége! Talán azt csak valami felsőbb hatalom tudhatja. A világháló lehetőséget adott számunkra az információ áramlására, adatok gyűjtésére, befogadására, emberek, kultúrák, nézetek megismerésére. Állításunk szerint demokrácia van, szólásszabadság. Azt mondok, gondolok, teszek, amit csak akarok. És ezt el kell fogadnia mindenkinek. El kell fogadni azt, hogy nem vagyunk egyformák, ebből következik, hogy nagy valószínűséggel a nézeteink sem lesznek azonosak. Ezt azonban egyre inkább megdölni látom.

Sokan, köztük én is, internetről merítünk információt. Ezzel semmi probléma nincsen. Talán ez a lehető legpozitívabb felhasználása a világhálónak a közember számára. Azonban azt hozzátenném - hatalmas betűkkel és felkiáltó jelekkel -, hogy nem minden arany, ami fénylik. A facebook-társadalomban hajlamosak vagyunk elhinni azt, hogy minden, ami megjelenik a neten és a közösségi oldalon, az biztos alapokon áll és igaz. Sokkal többre tartjuk néha azt a tényt, amit itt olvasunk, mint mondjuk egy előzetes kutatáson alapuló felfedezést. És azt se feledjük, hogy bárki bármit írhat az internetre, és hivatkozhat bármire. Én most minden zokszó nélkül ideírhatnám a cikkem mögé, hogy londoni kutatók megállapították, vagy esetleg a New York Times kutatása szerint, ez akkor sem lesz valós. Viszont, ami elkésérít, azok a hozzászólások egy-egy téma iránt. Azt hagyjuk is most, hogy embertelenek vagyunk az emberek korában, mert ezt a témát sokféle oldalról lehet megrágni. Jelen esetben engem az a pszichikai blokk foglalkoztat, mely megakadályoz bennünket abban, hogy elfogadjuk mások véleményét, vagy ha nem is fogadjuk el, mivel nem kell meghazudtolnunk — és érvekkel. Kultúrmódon nyilvánítsuk ki a sajátunkat,

békésen elfogadva a tényt, hogy hála Isten nem egy futószalagról ugrottunk le ugyanazokkal a gondolatokkal, mint a másik.

Vannak racionális és irracionális gondolatok, érvek, helyzetek. Létezik egy úgynevezett „blackfire effect”, mely az agyunk egy olyan blokkja, ami megakadályozza azt, hogy valamiféle tény vagy állítás hiába alapszik tudományos kutatásokon, nem dönti meg világnézetünket. Vegyük a legalapvetőbb ellentétet, mely azt gondolom az emberiség egyik nagy kérdése. A vallási és tudományos ellentét. Léteznek úgynevezett kreacionisták, akik megkérdőjelezik a Darwini evolúciós elméletet, hiszen ők a vallás és egy nagyobb hatalom létezésében hisznek, fittyet hányva az esetleges kutatási eredményekre. Ezzel szembemennek a tudósok, akik a saját eredményeiket lobogtatva háborúznak velük, és mindenáron meg akarják változtatni ezt a nézetet. Hinni nem bűn, és talán jelen korunk néhány helyzetében nem is tudunk máshoz fordulni, mint ahhoz a gondolathoz, hogy létezik egy olyan erő, mely egyszer csak segít majd rajtunk. A tények pedig tények, viszont azt aláírom, hogy napról-napra módosítanak bizonyos dolgokon a tudósok, olyanokon, melyet korábban megdönthetetlennek véltek. Kinek van igaza? Senki nem tudja biztosan.

Vagy ott van az emberi kapcsolatok egyik legádázabb ellensége, a politika. Két ellentétes politikai nézetű embert ha összeeresztünk, abból harc van; nem is kicsi. Nincs olyan végkifejlett - elfogadom a te álláspontodat, de ez nem változtat az enyémen - és békésen válunk el. Ezzel szemben használjuk a szitokszavak tömkelegét, mikor már elfogynak az érvek; egyre magasabb a hangereő, súlyosabb esetben testi fenyegetés. A blokk az agyunkban nem tudja elviselni azt, ha valakinek mások a gondolatai, mint a mieink. És ezt mindenáron meg akarjuk változtatni.

Tavris és Aronson nevéhez kötődik a választás piramisának (pyramid of choice) metaforája. Ebben a képben a két vitapartner a piramis csúcsán kezdi meg a vitát, és egyre jobban eltávolodnak egymástól, ahogy próbálják megvédeni a saját álláspontjukat – végül eljutnak a piramis két alsó sarkára. Vagyis látható, hogy a kiindulóponttól kezdve az érvek csak távolodni fognak egymástól, közeledni nem.

Mercier szerint az értelem evolúciós fejlemény, mint a színjáték vagy a felegyenesedés. Az értelem tette lehetővé az emberek együttműködését. Az együttműködést nehéz kialakítani és nehéz fenntartani, de a csoporthoz tartozás érzete evolúciós előnyt jelent. Az értelem és az intelligencia nem azért alakult ki, hogy

absztrakt logikai problémákat oldjunk meg vele, hanem hogy csoportban tudjunk működni.

Tehát akkor a tudatalattink játéka nem is a meggyőződésen alapuló összetett halmaz, hanem egy számunkra szimpatikus csoporthoz tartozás kényszere?

Világunk tele van ellentétes témákkal. Jelen korunk talán legmegosztóbb társadalmát éljük. Olyannyira hogy képesek vagyunk az általunk pozitívnak vélt személyiség jegyeket félretolva megítélni valakit egyetlen egy nézet alapján. „Ha nem ugyanazt gondolod mint én, nem lehetünk jóban.” Nem kell egy véleményen lennünk, egy valamit azonban soha nem lenne szabad elfelejteni. ÉSSZEL ÉRVELNI! Tanuljunk meg vitatkozni! Nekem meggyőződésem, hogy a szitokszavak és az egyre magasodó hangsúly akkor kerülnek elő, ha már kifogytunk az érvekből, de a meggyőződésünket akkor is meg akarjuk védeni, ha törik, ha szakad. Ezzel semmi baj. Mármost a megvédés definíciójával addig a pontig, amíg

ezt értelmes keretek között műveli valaki, és el tudja fogadni azt is, hogy hiába az érvei, hiába minden győzködés a másik illető nem tágit, úgy ahogy a győzködő sem. Hiszen ha te nem engedsz, ő miért tenné? Ördögi kör ez, az elme furfangos játéka. Viszont azt ne felejtjük el, hogy nem rossz ember az, ha valaki hisz Istenben, sem az, aki az evolúció felé hajlik, a probléma ott kezdődik, mikor nem tudjuk elfogadni a másikat.

Találtam egy egészen jó cikket hasonló témában, ha esetleg valakit tudományosabb alapokon érdekelne a dolog:

https://index.hu/tudomany/2017/03/24/anna_roszszabb_a_tenyeknek/

Tormási Viktória

Illusztráció: pixabay

Netajánló

Mozsgó település és térsége közösségi fejlesztése című pályázathoz kapcsolódik egy facebook oldal:

<https://www.facebook.com/Mozsgó-Térsége-247876089281758/>

Mozsgó, Jedinka szőlőhegy

Almamellék, Almáskeresztúr, Csertő, Ibafa, Szentlászló, Szulimán községek és Mozsgó tartoznak a konzorciumba. A facebook oldalon gyönyörű fotókat láthatunk. Jó szemeztetést!

A képeket készítette: Ken Owen

Szulimán, temető

Az ember szíve mindig hazahúz

Reggel indultunk jó barátokkal közösen a nagy útra; vasárnap van, gondolván nincs forgalom és hamar odaérünk Újfehértóra, ahol megpihenünk, mielőtt továbbindulnánk. Persze velünk mindig történik valami; most is az autópályán baleset történt és egy szakaszt lezártak. Letereltek minket, alsóbbrendű utakon jártunk, fogalmunk sem volt merre, mert nem voltunk ismerősök azon a környéken. Öcsém ismét segítségünkre volt /telefonos/ és kivezetett a kátyúból.

Másnap kora reggel felemás érzésekkel elindulunk Erdély felé. Bennem volt egy kis félelem, hogy rosszul indult a nyaralásunk és úgy is folytatódik, ráadásul a lábam is fáj. Nem így történt.

Nem tudhatom, ki, hogy van vele, ahogy egyre beljebb érek a Székelységben, valami furcsa érzés kerít hatalmába. A Bucsinon már ismersz minden kanyart, minden fát, bokrot, virágot. A nyugalom árad mindenhol, friss levegővel megtelik a tüdő. Hazaértél. Pedig nem egy flancos, csicsás világba mész. Egyszerű, régi-módi, kicsit elmaradott; és mégis nekem a világ közepe. Az emberek közelsége, a fogadtatás, a természet mind-mind feltölt. De hát azért is megyek/megyünk haza, hogy feltöltődjünk.

Nem lehet megfogalmazni az érzést, amikor átléped szeretett szülőfalud kapuját. Bebarangolni minden ismerős tájat, megmutatni másoknak is a szépségeket, az embereket és a hagyományokat. Mert büszke vagy rá, hogy innen származol, gyökerek nélkül pedig nem lennél az, aki vagy.

B. A.

Álom a vízen

Győri Sándor 40 évvel ezelőtt kezdte el építeni „hajóját”. Lassan készült, ahogyan ideje és türelme engedte mindig egy kicsit bütykölt rajta.

Végre elkészült. Sándor élete egyik nagy álma volt a hajó elkészítése. Míg a gyerekek kicsik voltak, ők voltak a fontosak, ezért félretette, felfogatta a gerendára. Nézegette, játszott a gondolattal.

- Nagyon boldog vagyok, hogy elkészült, és 62 évesen Mozsgón bocsáthattam vízre. Mondják is, hogy olyan vagyok, mint Noé, aki szárazság idején hajót épített. Csak ne jöjjön az árvíz!

A következő állomás, a hajó végleges helye, Sándor szülőfaluja Pincehely lesz.

Figura Éva

Ami a történelemkönyvből kimaradt...

Nem akarván a múlt havi cikket szomorúan befejezni, így a mostanit azzal kell kezdenem.

Magyarország török alóli felszabadítására több mint hatvanezres európai hadsereg verbuválódik, amelyben tizenötezer magyar katona is részt vesz. A felszabadítás azonban nem felszabadítás, hanem a török helyett európai - Habsburg ház szolgálatába állt zsoldosok általi - új megszállást jelent. Hogy a magyar ellenállást megelőzzék, több mint negyven - a török által kiváló épségben visszahagyott - várat felrobbantották a császár parancsára. Véletlen talán, hogy a XX. században ismétlődik - más szereplőkkel - a történet.

A török kiűzésekor a magyar népesség egyes tájakon (pl. Alföld) igencsak megfogyatkozott. Az egyik utazó például leírja, hogy az Alföldön egy napi járóföldre nem talált embert. A túlzások - akárcsak a mai médiában - nem voltak ritkák, meg az is lehet, hogy utazónk nem tudta hol kell az embereket keresni az akkori Alföld rét és vízi világában. Tény, hogy az akkori adóösszeírások is jelentős létszámcsökkenésről írnak. Megindul a környező nemzetekből a spontán, illetve szervezett bevándorlás. Ezt ma úgy hívjuk migráció. Az Árpád-kori királyok, a most ismerté tett Habsburg dinasztiaig, nem a terhek csökkentése eredményezte népesség növekedésben, hanem az idegenek betelepítésében látták a népesség növekedésének megoldását.

Az idegenek által sanyargatott nép, az elbocsátott végvári katonák, a bujdosó kurucok mind változást akartak. Az európai politikában is változások folytak. Az oszmán birodalom Bécs ellen készült és ebben fel akarta használni Thököly Imrét is, aki képes is volt szövetkezni a törökkel.

Gondoljunk bele, a török keleti testvérnép a magyarokkal. A nyugat leplezetlenül fél évezrede támadja a magyart és kihasználja a keleti hadjáratok védelmezőjeként. A török kiűzése után I. Lipót Erdélyt német tartománnyá teszi, a magyar nemesség jogait megnyirbálja, a protestánsokat üldözi. A korabeliek szerint a „felszabadítás” utáni tizenöt évben többet szenved az ország, mint az azt megelőző másfél évszázad török megszállása alatt. Óriási tragédiának tekinthetjük azt is, hogy a magyar országgyűlés 1687-ben elismerte a Habsburg dinasztia örökös királyságát, vagyis lemondtak a királyválasztási jogról és az Aranybullában lefektetett ellenállási jogról. A XVII. század végére a Kárpát-haza megmaradt magyar népességének minden rétege, a jobbágyoktól a főnemesekig, elviselhetetlen sérelmek és fájdalmas csalódások

szorításában élt. Az 1514-ben leverett parasztság 1690-es évek végén (közel két évszázad) újra hazájának kezdte érezni a hont. Az 1697-ben kirobbant Tokaji Ferenc vezette hegyaljai felkelés, amelynek során a parasztok a fiatal II. Rákóczi Ferencet keresték meg, majd választják vezérüknek.

II. Rákóczi Ferenc 1703 májusán kiadja Esze Tamásnak és Kiss Albert parasztvezetőknek a „Cum Deo pro Patria et Libertate” (Istennel a hazáért és a szabadságért) feliratú zászlókat.

A közel kétszáz évvel korábbi Dózsa-féle felkelés leverése miatt a nemzeti sorstól elfordult parasztság tömegesen jelentkezik Rákóczi zászlaja alá. A társadalmi ellentéteket áthidalta az idegen elnyomás általános elutasítása. A főurak Károlyi Sándorral az élen hűséget fogadnak Rákóczinak. A hadba vonult jobbágyokat mentesítik az adó alól.

1703. június 16-án veszi kezdetét Rákóczi kiáltványának kiadásával az 1703-1711-ig tartó Rákóczi szabadságharc. A szabadságharcban a Magyar Szentkorona szinte minden népe részt vesz.

A magyar szabadságharc kivívja a világ csodálatát. A szabadságharcról a következő számban írok, most csak így egy bekezdés erejéig a kezdetéről való megemlékezésről Csajághy György (ha emlékeznek ő tárogatózott Mozsgón pár alkalommal), tollából kiegészítve a magam gondolataival.

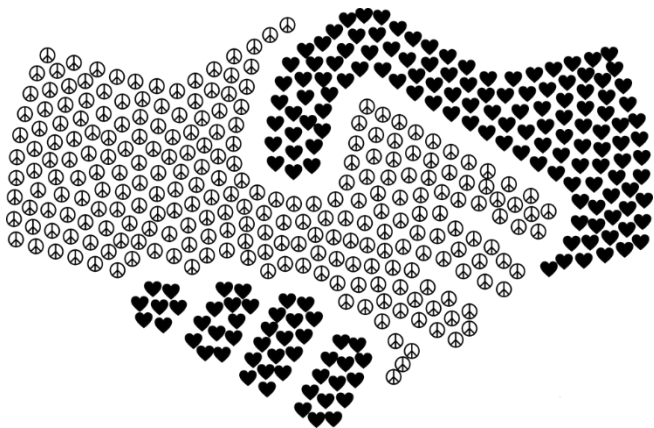
Bevallom szűkös lexikális tudásommal én is a napokban szembesültem a június 16.-i dátummal. Kedves Olvasóim hallottak a médiában, sajtóban, hírekben megemlékezésekről. Megemlékezést az első nemzeti függetlenségért vívott harcról. Nyolc éves - kezdetben dicsőséges - szabadságharcról van szó. Hál' Istennek március 15., augusztus 20., október 13. helyén van kezelve. Honfoglalás óta vagy 150 csatát vívott a nemzet, ebből csupán pár tucatra való a vesztes. Mi a veszteseket ünnepeljük. Nemzeti létünk alapja Árpádék Pozsonyi csatája. Ünnepeljük ezt a meghatározó győztes csatát! Amerikai hadiakadémián tananyag! Méltó megemlékezése van Szt. László vagy Hunyadi győztes csatáinak? Horthy első világháború utáni tevékenységének, az új nemzeti hadsereg megalakulásának nem kéne emlék?

Véletlen, de külön öröm számomra, hogy sorozatunk pont akkor ért az év során a Rákóczi szabadságharchoz, amikor annak emléknapja lehetne.

Győri Sándor

Béke és biztonság

Illusztráció: pixabay

Nehéz behatárolni az embernek hol vannak a határok, mert mindig az adott szituáció dönti el, mennyit bír az ember és meddig mehet el. Én elmentem egy kicsit odébb, na, nem nagyon messze, csak Pestig. Belekóstoltam a pesti vigadozásba és rögtön utána a hajléktalanok világába. Nagyon szélsőséges volt a két világ szinte azonnali megtapasztalása. A színvonal az exkluzivitás és a nincstelenek megfosztottak életformája. Mint minden eddigi írásom ez is saját megtapasztalásból, átélésből fakad. Nagyon fel-emelő és kimerítő volt ez az utazás, de mindenképp elkerülhetetlen volt, hogy megértsem végre hol a helyem, hova jövök haza, és megérteni a miértjét, miért vagyok ott, ahol vagyok. Az ember identitásán sokat változtat a környezete. Élhet az ember pompában, megélheti mindennap a rivaldát, mégis mindennél fontosabb a béke érzete a bensődben.

Őseink, a magyarok visszafelé lőttek íjkkal, így vadászták le támadóikat, néha nekünk is meg kell feszítsük azt az íjat, és megcélozni azt belső ellenségünket, aki el akarja venni örömlünket.

IGENIS OTT VAGY JÓ HELYEN, AHOVA PLÁNTÁLTAT-TÁL!

És nem véletlenül vagy ott azon a helyen, mert csak ott tudod megérteni azokat a dolgokat, ami vagy. Közölni akar veled dolgokat, hogy átforgalmazjon olyanná, ami az adott életszakaszodat felemeli, előre viszi.

Nem érzem magam elsőrangú hazafinak, sok a hiányosságom, de örömmel és büszkeséggel tölt el. Ismerősök és ismeretlenek megnyilvánulása, hogy azért jön haza, telepedik le Magyar földön, mert biztonságban érzi magát mindinkább, mint bárhol más-
hol Európában. Van, aki Rómáig, van, aki Bizáncig, van, aki csak a szívéig kell elmenjen, hogy megértse hol vannak a határok. Nem minden a pénz és a jólét, hanem fontos, mindennél fontosabb a Béke és a Biztonság.

Figura Évi

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár. Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)